

Vojenskopolitické závěry

XXV. sjezdu KSSS

XXV. sjezd KSSS vstoupí do historie jako událost světového významu. Jeho příprava a průběh byly centrem pozornosti národů celého světa. Referát generálního tajemníka ÚV KSSS soudruha L. I. Brežněva „Zpráva ÚV KSSS a další úkoly strany ve vnitřní a zahraniční politice“, který obohatil teorii i praxi vědeckého komunismu, určil směry všestranného rozvoje Sovětského svazu na dlouhou perspektivu kupředu a přinesl program dalšího boje za mír a mezinárodní spolupráci, za svobodu a nezávislost národů.

Rovněž projednání zprávy ÚV KSSS „Hlavní směry rozvoje národního hospodářství SSSR na léta 1976—1980“, usnesení, které k této problematice přijal sjezd, stejně jako prohlášení sjezdu „Svobodu vězňům imperialismu a reakce“, vystoupení zahraničních hostů znovu zdůraznily světodějný význam jednání sovětských komunistů. Stojí za pozornost, že práce XXV. sjezdu KSSS se zúčastnili představitelé 103 komunistických, dělnických, národně demokratických a socialistických stran z 96 zemí světa. To je počet delegací, jaký dosud nebyl na žádném sjezdu. To svědčí o rozšiřování a upevňování internacionálních svazků KSSS se všemi oddíly celosvětové fronty boje za mír a svobodu národů a za sociální pokrok.

V Komunistické straně Sovětského svazu uznávají národy celého světa předvoj pokrokových sil, který se postavil do čela dělnické třídy své země, přivedl ji k vítězné proletářské revoluci, získal masy pracujících pro výstavbu první socialistické společnosti a nyní pevně směřuje ke komunistické budoucnosti. Mezinárodní dělnická třída, pokrokové lidstvo uznávají KSSS jako jeden z nejzkušenějších a nejsilnějších oddílů komunistického hnutí, který je spojen s ostatními bratrskými stranami pevnými pouty nenarušitelné věrnosti marxismu-leninismu a proletářskému internacionalismu. V celém světě je KSSS uznávána jako pevný, neústupný a vytrvalý bojovník za zmírňování mezinárod-

ního napětí a prosazování zásad mírového soužití států s různým společenským zřízením.

Obrovský ohlas jednání XXV. sjezdu byl vyvolán mimo jiné i bilancí výsledků uplynulých pěti let, která uplynula od XXIV. sjezdu. Tato leta znamenala důsledné plnění programu XXIV. sjezdu KSSS a jejich výsledky jsou předpokladem i zárukou, že linie XXV. sjezdu bude plněna se stejným úsilím a nadšením.

Za posledních pět let se Sovětskému svazu a socialistickým zemím podařilo dosáhnout značného pokroku při prosazování zásad mírového soužití ve vztazích s kapitalistickými státy, v boji za pevný mír, za snižování nebezpečí vzniku nové světové války a za odstranění tohoto nebezpečí v další perspektivě. Na leninské platformě mírového soužití KSSS vytyčila na XXIV. sjezdu program míru, který ukázal reálnou cestu k odstranění „studené války“, postavil pevné úkoly v boji za přechod od nebezpečné konfrontace k mírovému soužití států s různým společenským zřízením. Ozdravení mezinárodního ovzduší v posledních letech ukazuje přesvědčivě, že dosažení pevného míru je zcela reálný úkol, k jehož dosažení je nutné usilovat bez ohledu na obtíže. V tomto bodě můžeme mezi aktiva zahraniční politiky SSSR a zemí socialistického společenství uvést konferenci evropských států v Helsinkách, které se zúčastnily i USA a Kanada a rovněž zlepšení vztahů SSSR — USA. Sovětský svaz a socialistické země pokračují ve svém úsilí zastavit závody ve zbrojení s perspektivou dosáhnout základního cíle — všeobecného a plného odzbrojení. XXV. sjezd určil straně nové úkoly v mezinárodním měřítku, které organicky navazují na program míru. Je to program dalšího boje za mír a mezinárodní spolupráci, za svobodu a nezávislost národů. K jeho realizaci má směřovat zahraniční politika SSSR ve spolupráci s bratrskými socialistickými zeměmi a dalšími mírumilovnými státy.

Světová veřejnost se mohla již dávno přesvědčit, že boj za mír nepředstavuje pouze líbivé taktické heslo socialistických zemí, ale že mír a socialismus jsou neoddělitelné. Mír tvoří základní podmínku splnění velkých cílů, které strana a sovětská společnost vytyčují na cestě ke komunismu.

Za pět let, která uplynula od XXIV. sjezdu KSSS, dosáhl Sovětský svaz nových mezníků při budování materiálně technické základny komunismu. Objem průmyslové výroby vzrostl ve srovnání s 8. pětiletkou o 43 procenta. Základní výrobní fondy vzrostly o 50 %.

Za uplynulých pět let pokročil Sovětský svaz v hospodářském soutěžení s vyspělými kapitalistickými zeměmi.

Dosažené výsledky nasvědčují, že odpověď na stěžejní otázky společenského rozvoje dává nikoli kapitalismus, ale svět socialismu. Všestranně zhodnotil výsledky plnění úkolů XXIV. sjezdu KSSS pro 9. pětiletku ve svém referátu soudruh Brežněv: „**Pod vedením komunistické strany byl v 9. pětiletce učiněn další významný krok v budování materiálně technické základny komunismu, ve zvyšování životní úrovně lidu a v zajištění bezpečnosti země. Takový je politický výsledek hospodářské činnosti strany v období mezi XXIV. a XXV. sjezdem. Takový je hlavní výsledek hrdinné práce sovětských lidí.**“

XXV. sjezd zhodnotil úspěchy dosažené od XXIV. sjezdu, zformuloval hospodářskou strategii strany pro nejbližší pětileté období a současně ukázal některé dlouhodobější perspektivy budování rozvinuté socialistické společnosti až do roku 1990. Konkrétní cíle tohoto rozvoje stanoví dokument „Hlavní směry rozvoje národního hospodářství SSSR na léta 1976—1980“. Základem této

strategie je další vzestup hmotné a kulturní úrovně lidu a hlavní cestou k dosažení tohoto cíle je dynamický a proporcionální rozvoj společenské výroby a zvyšování její efektivity a kvality. V celé hospodářské činnosti dojde k dalšímu výraznému vzestupu efektivity vynakládané společenské práce, tzn. dosažení nejvyšších výsledků při nejnižších nákladech, dokonalém a racionálním využívání všech zdrojů, pracovní úsilí bude soustředěno na zvýšení kvalitativních ukazatelů, na zvýšení jakosti práce ve všech oblastech výroby a pracovní činnosti. Tyto cíle a především důraz na efektivnost jsou v soudobých podmínkách bezprostředně spjaté s dalším rozvojem a všestranným využitím vědeckotechnického pokroku.

Součástí desáté pětiletky je i bohatý sociální program, který předpokládá další zvyšování reálných mezd pracujících, růst společenské spotřeby, další rozvoj zdravotnictví, bytové výstavby, vědy, školství a všestranné kulturní úrovně sovětského lidu a zvyšování jeho politického uvědomění.

Všechny dosažené úkoly XXIV. sjezdu nebo úkoly XXV. sjezdu a jejich plnění buď bezprostředně, nebo zprostředkovaně ovlivňují bezpečnost socialistického státu, zaměření i účinnost jeho vojenské politiky.

Vojenská politika KSSS a sovětského státu v celé své historii i v současnosti vychází z principiálního leninského požadavku jednoty budování a obrany socialistické vlasti. Tento princip vojenské výstavby v jejím širším pojetí je podmíněn skutečností, že obrana socialistického státu je nezbytnou podmínkou existence socialismu. Je podmínkou účinnosti všech zákonitostí a procesů socialismu a plnění jeho poslání. Přitom spolehlivá obrana socialistických vymožeností může být zaručena jen tehdy, budou-li ozbrojené síly zabezpečeny vším nezbytným ke splnění svých funkcí. V. I. Lenin, když hovořil o úkolech orgánů řízení průmyslu, v této souvislosti uváděl: „Nesměji připustit sebe-menší ochabnutí při plnění úkolů stoprocentního uspokojování potřeb Rudé armády, což musí být postaveno na první místo v zájmu udržení obranyschopnosti Sovětské republiky.“ (Lenin, V. I., Spisy sv. 33, Praha 1955, s. 175.)

Zmíněný leninský požadavek se stal pro KSSS jedním ze základních principů vědeckého řízení obrany socialistické vlasti ve všech etapách budování socialismu a komunismu. Tak např. již ve směrnících XV. sjezdu VKS(b) pro sestavení prvního pětiletého plánu bylo uloženo, aby při vypracování pětiletého plánu byla věnována nejvyšší pozornost co nejrychlejšímu rozvoji těch odvětví národního hospodářství, průmyslu zvláště, kterým připadá hlavní úloha při zajišťování obrany a hospodářské stabilizace země v době války.

KSSS dokázala respektovat tento požadavek v praxi mírové výstavby i v době války. Ať již to bylo jakkoli obtížné a složité, ať socialistický stát, jeho obyvatelstvo trpělo nedostatkem, za všech okolností byly v potřebné míře uspokojovány potřeby obrany a zajišťována bezpečnost. V nejsložitějších podmínkách občanské války našla strana a sovětský stát zdroje, síly a prostředky proti kontrarevoluci a zahraniční intervenci. Těmuž leninskému požadavku odpovídala politika KSSS a sovětského státu i ve Velké vlastenecké válce. Heslo „Vše pro frontu, vše pro vítězství“ určovalo život celé sovětské společnosti té doby a stalo se materiální silou, důležitým zdrojem vítězství.

V poválečných letech Sovětský svaz obnovil a vybudoval v krátké době mohutný moderní průmysl. Vytvořil tak současně novou materiálně technickou základnu pro obranu a vybavil Sovětskou armádu a vojenské námořní síly prvotřídní bojovou technikou. Tento postup umožnil povznést úroveň obrany

na nový, kvalitativně vyšší stupeň, na stupeň soudobé revoluce ve vojenském. Úroveň obranného průmyslu a stav opatření na úseku obranyschopnosti země zhodnotil na XXIV. sjezdu KSSS soudruh Brežněv: „Sovětská armáda má dnes zajištěny všechny druhy moderní vojenské techniky. Další rozvoj zbrojního průmyslu a konkrétní programy jeho činnosti budou v mnoha směrech záviset na mezinárodní situaci. Sovětský svaz je ochoten podporovat reálné opatření k odzbrojení, které by upevnilo mír a nepoškodilo naši bezpečnost. Zároveň však musíme být i do budoucna připraveni na jakékoli zvraty ve vývoji událostí.“ (XXIV. sjezd KSSS, Praha 1971, s. 39.) Na jiném místě svého referátu vyslovil soudruh Brežněv myšlenku, která vystihuje podstatu leninského odkazu a základní smysl sovětské vojenské výstavby v současných podmínkách: „Všechno, co lid vytvořil, musí být spolehlivě chráněno. Upevňovat sovětský stát znamená upevňovat i jeho **ozbrojené síly** a všemi prostředky zvyšovat obranyschopnost naší vlasti. Dokud žijeme v neklidném světě, zůstává tento úkol jedním z nejdůležitějších.“ (Tamtéž, str. 67.)

Výsledky, kterých se úseku obranyschopnosti státu a zdokonalování ozbrojených sil KSSS dosáhla, hodnotí soudruh Brežněv na XXV. sjezdu: „Po všechna tato léta věnovala strana náležitou pozornost **posilování obranyschopnosti naší země a zdokonalování ozbrojených sil**. Můžeme sjezd ujistit, že práce, kterou jsme v tomto směru vykonali, není malá. Zlepšilo se vybavení ozbrojených sil moderní výzbrojí a bojovou technikou, zkvalitnila se bojová příprava a ideové zocelení příslušníků ozbrojených sil. Sovětský lid, soudruzi, si může být jist, že plody jeho budovatelské práce jsou spolehlivě chráněny.

Nikdo nemusí pochybovat ani o tom, že naše strana učiní vše, aby slavné ozbrojené síly Sovětského svazu i nadále disponovaly všemi nezbytnými prostředky pro splnění svého odpovědného úkolu — střežit pokojnou práci sovětského lidu a být záštitou míru.“ (Rudé právo, 25. 2. 1976, str. 7.)

Některé další údaje k současnému stavu dosažené úrovně obranyschopnosti Sovětského svazu, sovětských ozbrojených sil a tendence jejich dalšího rozvoje přináší ministr obrany SSSR maršál Sovětského svazu A. A. Grečko ve svém rozkaze ke Dni Sovětské armády ze dne 22. 2. 1976, tedy v předvečer zahájení XXV. sjezdu, a jeho zástupci — náčelník generálního štábu a velitelé jednotlivých druhů ozbrojených sil. V jejich případě jde především o články v časopisech Krasnaja zvezda a Pravda krátce před XXV. sjezdem KSSS.

„Sovětské ozbrojené síly,“ uvádí ve svém rozkaze ke Dni Sovětské armády soudruh A. A. Grečko, „přistoupily k XXV. sjezdu KSSS s vysokými výsledky v bojové a politické přípravě a ve zdokonalování svého vojenského mistrovství. Nového stupně dosáhla bojová pohotovost ozbrojených sil Sovětského svazu. Jako v celé hrdinné historii naší vlasti, je Sovětská armáda a vojenské námořnictvo vždy připraveno ubránit revoluční vymoženosti, věc socialismu, čestně splnit svou vlasteneckou a internacionální povinnost.“

S tímto zásadním hodnocením současného stavu sovětských ozbrojených sil úzce koresponduje ve svém článku náčelník generálního štábu generál armád V. Kulikov. Hodnotí především vysoký morální stav sovětských ozbrojených sil. Dokládá jej vysokou politickou aktivitou při posuzování Návrhu ÚV KSSS XXV. sjezdu strany — „Základní směry rozvoje národního hospodářství SSSR na léta 1976—1980“. Tato aktivita se projevila v plnění všech základních úkolů. V plnění úkolů v předsjezdovém období dosáhla nové vyšší úrovně i socialistická soutěž v armádě, která byla rozvíjena na základně usnesení ÚV KSSS

„O socialistickém soutěžení k důstojnému uvítání XXV. sjezdu“. Soutěž sledovala především další zvyšování bojové pohotovosti, rozvíjela úsilí k výtečnému plnění učebních bojových úkolů a norem, zvládnutí styčných odborností, výtečnému udržování zbraní a bojové techniky a jejímu efektivnímu využívání.

Soudruh Kulikov hodnotí dále bojovou sílu Sovětské armády podle jednotlivých druhů ozbrojených sil: „V současné době armáda a loďstvo mají k dispozici nejdokonalejší prostředky boje, mají ve výzbroji mohutné strategické rakety, které se vyznačují velkou bojovou pohotovostí, nezranitelností a přesností úderů.

Základ bojové síly pozemních vojsk tvoří operačně taktické a taktické rakety. V mnohém se změnila motostřelecká a tanková vojska. Vzrostla jejich úderná síla a schopnost plnit složité bojové úkoly v libovolné situaci. Vybavení pozemních vojsk novými automatickými pěchotními zbraněmi, samohybným dělostřelectvem, různými protitankovými prostředky, prostředky PVO a dalšími typy zbraní jim dalo vyšší bojové kvality, nezbytné k úspěšnému vedení libovolných bojových akcí.

Vojska protivzdušné obrany státu dostala do výzbroje spolehlivé protivzdušné raketové a vzdušné prostředky, nejnovější radiolokační techniku, které zvyšují možnosti vedení boje se všemi soudobými prostředky vzdušného napadení. Zásadním způsobem se změnilo vojenské letectvo, jehož základ tvoří raketová nadzvuková letadla, vybavená silnou dělostřeleckou a raketovou výzbrojí a soudobými radioelektronickými prostředky. Naše vojenské námořnictvo se stalo oceánským loďstvem. Má dokonalé lodě, ponorky s jaderným pohonem s balistickými a křídlatými raketami, samonaváděcí torpéda a další výzbroj, pobřežní rakety, dělostřelecké útvary a námořní pěchotu.“ [Krasnaja zvezda, 22. 2. 1976.]

Je již tradiční pro sovětské vojenské představitele, že v souladu se sovětskou vojenskou vědou, nevidí kvalitu ozbrojených sil pouze v jejich výzbroji a organizaci, ale především v kádrech vojáků a důstojníků, kteří tuto techniku ovládají. I v tomto směru soudruh Kulikov uvádí řadu údajů, které dokumentují další pokrok ve vývoji Sovětské armády mezi XXIV. a XXV. sjezdem. Každý druhý důstojník má vysoké vojenské nebo speciální vzdělání. V Sovětské armádě má vysokoškolské vzdělání více než 90 procent velitelů pluků a všichni velitelé lodí prvního a druhého stupně. Období mezi sjezdy bylo rovněž charakteristické dalším zvyšováním ideově politické úrovně a celkové kulturnosti, vzdělání a profesionálního mistrovství vojáků. V současné době má skoro 100 procent vojáků vysoké, střední a neúplné střední vzdělání. Přibližně 90 procent příslušníků ozbrojených sil je členem strany a komsomolu.

K dalším úkolům ozbrojených sil při realizaci usnesení XXV. sjezdu hovořil soudruh A. A. Grečko na schůzi stranického aktivu složek ministerstva obrany a útvarů moskevské posádky, který se konal krátce po sjezdu. Výtah z referátu přinesla Krasnaja zvezda ze 17. 3. 1976.

Soudruh A. A. Grečko zdůrazňuje, že všechny úspěchy, o nichž sjezd hovořil, jsou spojeny s činností KSSS, která je uznávaným politickým vůdcem dělnické třídy, všeho sovětského lidu, s místem autority strany, její vedoucí a usměrňující úlohy i rozvinuté socialistické společnosti. Přitom strana, aby mohla tento úkol plnit, musí neustále prohlubovat nenarušitelné spojení s lidem a rozšiřovat své řady o nejlepší pracovníky. V souladu s tímto požadav-

kem bylo v období mezi XXIV. a XXV. sjezdem přijato do strany v armádě a vojenském námořnictvu okolo 250 000 nejlepších příslušníků ozbrojených sil. Přitom absolutní většina komunistů plní úkoly na rozhodujících úsecích boje za vysokou bojovou pohotovost.

V souladu se závěry XXV. sjezdu, zdůrazňuje soudruh Grečko, že nejdůležitější podmínkou úspěchů stranického vedení je leninský styl v práci, styl tvůrčí, cizí subjektivismu, proniknutý vědeckým přístupem ke všem společenským procesům. Tento styl vyžaduje vysokou náročnost k sobě i druhým, vylučuje samolibost a je v rozporu s jakýmkoli projevy byrokratismu a formalismu.

Prohlubování leninského stylu práce neoddelitelně souvisí s rozvojem kritiky a sebekritiky, jejichž podstata spočívá v tom, aby všechny stránky činnosti té či oné stranické organizace, toho či onoho komunisty byly objektivně hodnoceny, v tom, aby nebyl liberální vztah k viníkům a jejich nedostatkům. Přitom každé nesprávné reagování na kritiku má vyvolat ostrou a pohotovou reakci ze strany stranických orgánů.

V další části svého vystoupení hovoří soudruh Grečko o tak důležité součásti organizační práce, jako je kontrola a prověrka přijatých usnesení. Aplikoval tyto požadavky na práci komunistů v centrálních orgánech ministerstva obrany, kteří musí být pro vojska vzorem dělnosti, operativnosti, správného plnění všech úkolů, přesnosti a sladění v práci, kritického vztahu k výsledkům své práce.

S těmito požadavky úzce souvisí práce s kádry, především jejich výběr a správné rozmísťování. Soudruh Grečko, s odvoláním na jednání XXV. sjezdu, zdůrazňuje především potřebu včasného zařazování kádrů na vyšší funkce, jejich výchovu, rozumné využívání mladých kádrů, které se osvědčily v praxi a mají vysoké morálně politické kvality. Tyto požadavky sjezdu je nutné uplatňovat při formování politicky a odborně zralého, pružného, schopného a sladěného velitelského sboru ve všech článcích armády a loďstva.

Sjezd strany věnoval významnou pozornost otázkám ideologické práce. Jejimi základními směry mezi sjezdy byly a zůstávají: další rozvoj marxisticko-leninské teorie, komunistické výchovy lidu, boj proti buržoazní, maoistické a revizionistické ideologii. Každý z těchto směrů má přímý vztah k ideologické práci v ozbrojených silách. Zvláštní význam pro úspěšné splnění úkolů armády a loďstva má přesná organizace ideově výchovné práce mezi vojáky, zdokonaňování všech forem politické výchovy. V tomto směru XXV. sjezd více, než který jiný, zdůraznil výchovné poslání Sovětské armády. „Mluvíme-li o výchovné práci,“ řekl soudruh Brežněv, „je třeba zmínit se o obrovské úloze, která v tomto směru připadá Sovětské armádě. Chlapci přicházejí do armády bez jakýchkoli životních zkušeností. Vracejí se z ní však už jako lidé, kteří prošli školou vytrvalosti a kázně a získali technické a odborné znalosti a politickou přípravu.“

Naše armáda je vychovávána v duchu hluboké oddanosti socialistické vlasti, v duchu idejí míru a internacionalismu, v duchu idejí přátelství mezi národy. Právě tím se Sovětská armáda liší od armád buržoazních. Právě proto sovětské lidi svou armádu milují a jsou na ni hrdí.“ [Rudé právo, 25. 2. 1976.]

Z dokumentů sjezdu vyplývá nezbytnost neoddelitelného spojení politické a vojenské výchovy, profesionální přípravy příslušníků armády, aktivního a uvědomělého vztahu k plnění vojenských a občanských povinností. Velký význam

pro ozbrojené síly, vojenské kolektivy mají závěry sjezdu o mravní a estetické výchově, efektivním využívání duchovních zbraní sovětské kultury v boji proti měšťácké psychologii, amorálním jevům a jednání, které jsou cizí socialistickému způsobu života.

Celý duch sjezdu a jeho závěrů, který se plně promítal i do života ozbrojených sil, směřuje k trvalému zvyšování nároků na činnost všech řídicích článků, k nesmiřitelnému vztahu k nezodpovědnosti a k narušování státní disciplíny. „Boj za všemožné zvyšování kvality a efektivnosti celého státního mechanismu našeho státu.“ řekl soudruh Grečko, „není taktickým heslem, ale příkazem doby. Je dlouhodobým zaměřením strategického významu, závazným a nezměnitelným pro všechny. Zvláštní význam má pro komunisty armády a loďstva, kterým strana uložila vysokou zodpovědnost za ozbrojenou ochranu vlasti. [Krasnaja zvezda, 17. 3. 1976.]

V další části svého referátu zhodnotil současný stav sovětských ozbrojených sil, především jejich vysokou bdělost, jednodušnost, vysokou úroveň bojové připravenosti a bojové pohotovosti a jejich přimknutí ke straně. Zároveň zdůraznil, že komunisté v ozbrojených silách se nemohou spokojit s vysokými výsledky, kterých bylo dosaženo. Všechny úspěchy vojenské výstavby je nutné chápat pouze jako nový stupeň k dalšímu zvyšování bojové síly sovětských ozbrojených sil. Usnesení XXV. sjezdu určuje ještě významnější a odpovědnější úkoly při upevňování obrany naší vlasti, v rozvoji a zdokonalování ozbrojených sil. V celé práci, jak to vyžaduje usnesení XXV. sjezdu, je nutné se řídit směrnicemi a úkoly, které vytyčil ve zprávě ÚV KSSS soudruh L. I. Brežněv. Tam je zvláště zdůrazněno vysoké poslání ozbrojených sil — strážce mírové práce sovětského lidu, záštity všeobecného míru“. Těmito slovy vyjádřil soudruh Grečko podstatu vojenské politiky KSSS a sovětské vlády, základní smysl existence sovětských ozbrojených sil a jejich neustálého zdokonalování.

V souladu s využitými prameny můžeme aktuální otázky a směry rozvoje vojenské politiky KSSS a sovětského státu shrnout do těchto úkolů:

— Soustavně prohlubovat mírotvorné poslání sovětských ozbrojených sil jako významného nástroje mírové zahraniční politiky a dalšího rozvíjení mírového programu SSSR a ostatních zemí socialistického společenství.

— Spolu s dalšími účastníky — státy Varšavské smlouvy dále upevňovat tento vojenský a politický svazek, dokud zůstane NATO a dokud militaristické kruhy horečně zbrojí. Tato smlouva spolehlivě slouží zájmům míru a socialismu. Činnost politického poradního výboru je jednou z nejdůležitějších forem spolupráce vedoucích představitelů komunistických stran při řešení významných otázek obrany a mírové iniciativy účastnických zemí.

— Dále usilovat o stále těsnější sladění problematiky vojenské výstavby se všemi oblastmi mírového budování socialismu a se životem lidu. V souvislosti s tím je zdůrazňována i výchovná funkce Sovětské armády a její lidový charakter.

— Dále prohlubovat stranický vliv na všechny stránky života ozbrojených sil a jejich těsnější přimknutí ke straně jako vedoucí, organizující a mobilizující síle socialistické společnosti.

— Soustavně prohlubovat soudobost sovětských ozbrojených sil, jejich technické vybavení, bojovou pohotovost a připravenost čelit jakémukoliv útoku agresora.

— Další pozornost věnovat efektivnosti a kvalitě práce ve všech oblastech vojenské výstavby a života vojsk. Tomuto požadavku přizpůsobit i kritéria veškeré kontrolní a hodnotící činnosti řídicích orgánů.

— Prosazovat do činnosti všech řídicích orgánů a řídicích pracovníků leninský styl práce jako základní předpoklad splnění stále náročnějších úkolů, které přináší výstavba rozvinuté socialistické společnosti a její obrana.

— Zlepšit styl práce s kádry s důrazem na výběr, výchovu a rozmísťování kádrů v duchu potřeb politiky strany.

— Neustále zdokonalovat ideově politickou a veškerou výchovnou práci s vojáky. Přitom mít na paměti, že ideologická práce přináší odpovídající výsledky pouze v tom případě, je-li organizována komplexně, existuje-li účinný systém politického působení na všechny stránky bohatého života vojenského kolektivu.